

- a. Gaar Indberetningen ud paa at Dyret lider eller formodes at lide af Sygdommen, skal det dræbes. Forinden Nedslagningen lader Politimesteren Dyrene syne af 3 Mænd, hvoraf han for Landets Vedkommende udnævner 1, vedkommende Amtsråd 1 og vedkommende Sogneråd 1 Mand. For Kjøbstædernes Vedkommende udnævner Politimesteren 1, Amtmanden 1 og vedkommende Byråd 1 Mand. Dyrenes Værdi bestemmes efter deres Tilstand ved Nedslagningen.

Det nedslagne Dyr overtager Eieren til den Pris, Taxationsmændene ansætte Huden til saavel som Kjødets Værdi, dersom dette efter Dyrlægens Attest kan bruges til Menneskeføde; dette Beløb fradrages Taxationsværdien; det saaledes udfkomne Restbeløb erstattes Eieren med Halvdelen, naar det efter Nedslagningen viser sig, at Dyret har lidt af Tuberkeltæring, i modsat Fald tilkommer der ham den fulde Taxationsværdi, dog med Fradrag af det nedslagne Dyrs ansatte Værdi. Erstatningen udredes med Halvdelen af Statskassen, en Fjerdedel af Amtskassen og en Fjerdedel af vedkommende Kommunes Kasse.

Indkjøbte Dyr, der ikke have været i Eierenes Besættning over $\frac{1}{2}$ Aar, naar Nedslagningen forlanges, komme ikke ind under denne Bestemmelse.

Udgifterne ved Dyrlægesynet og Taxationen udredes efter samme Regler som Erstatningen.

- b. Gaar Indberetningen derimod ud paa, at det ikke antages, at Dyret lider af Sygdommen, skal Eieren bære alle Udgifterne, medmindre han desuagtet forlanger, at Dyret skal dræbes, og det efter Nedslagningen viser sig, at det har lidt af Tuberkeltæring, erstattes det Eieren efter Reglerne i a.
2. Efter Dyrlægens Anvisning skal Eieren forsvarligen rense det Sted, hvor det nedslagne Dyr har staaet.
 3. Naar det er Eieren bekjendt, at et Dyr lider af Sygdommen, maa det ikke føres paa Markeder, til Dyrskuer, paa fremmede Græsgange eller i fremmede Stalde.
 4. Dyr, der i kændelig Grad lide af Tuberkeltæring, maa ikkun afhændes til Fodning eller Slagting, og maa Kjødet ikke sælges eller benyttes til Menneskeføde, medmindre det slagtede Dyr med dets Indvolde forinden er blevet undersøgt af en Dyrlæge, og det ved dennes Attest godtgøres, at Kjødet kan gives saadan Anvendelse. Mælken af Køer, der lide af Hvertuberkulose, maa ikke sælges eiheller anvendes til Smør eller Ostefabrikation, og maa kun benyttes til Føde for Mennesker og Kreaturer i kogt Tilstand.
 5. Saafremt et til Udførsel til Udlandet bestemt Dyr ved det paa Afgangstedet stedfindende veterinære Eftersyn fordres tilbageholdt som mistænkt for at være angrebet af Tuberkeltæring, bliver det, naar Saabant af Eieren forlanges, ved det Offentliges Foranstaltning at nedslaa og obducere under Sagtagelse af den i saa Henseende i foranstaaende § 8 foreskrevne Fremgangsmaade.
- Udviser Obduktionen, at Dyret ikke led af den nævnte Sygdom, bliver det at erstatte Eieren med det fulde Beløb, hvortil det ved den forud for Nedslagningen stedfundne Taxation var ansat — efter Fradrag af det nedslagne Dyrs Værdi. Denne Erstatning saavel som Udgifterne ved Taxationen og Nedslagningen afholdes af Statskassen.

De efterfølgende Paragrafers Numre rettes herefter:

Bluhne,
Formand.

Bjørnbat.

Brodenhuus-Schack.

Bønsløkke.

H. Hansen.

N. Jensen.

Lüttichau.

L. Pedersen.

F. Sørensen.

Ordfører.